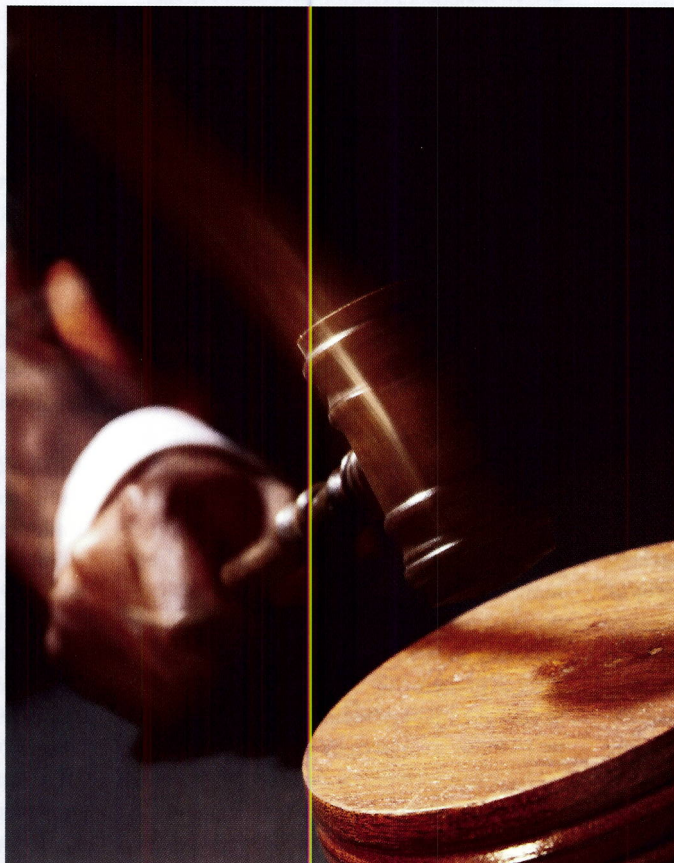

Genoptagelse af afgjorte sager

Østre Landsret har ved dom af 28. oktober 2005 med en meget fyldestgørende begrundelse bestemt, at Advokatnævnet har adgang til af egen drift at genoptage behandlingen af en klage.

BAGGRUNDEN FOR SAGEN var, at nævnet ved en kendelse af 18. maj 2000 havde truffet afgørelse i en salærklage, indgivet af A over advokat X. Ved denne afgørelse fik A delvist medhold i klagen, idet advokatens salær blev nedsat fra 339.000 kr. til 200.000 kr. Efter nævnets afgørelse udtog advokat X stævning mod Advokatnævnet med påstand om, at kendelsen var ugyldig på grund af manglende begrundelse. I forbindelse med forberedelse af byretssagen indgik advokat X og Advokatnævnet aftale om, at retssagen blev hævet, og at spørgsmålet om genoptagelse blev forelagt nævnet. Den 18/12 2000 besluttede nævnet at genoptage sagen. Ved kendelse af 22. januar 2002

afgjorde Advokatnævnet sagen og godkendte hele advokatens salær på 339.000 kr. A udtog herefter stævning mod Advokatnævnet med påstand om, at nævnets beslutning af 18. december 2000 om genoptagelse var ugyldig, og at nævnet tilpligtedes at ophæve kendelsen af 22. januar 2002, således at kendelsen af 18. maj 2000 stod ved magt.

LANDSRETTENS DOM

Ved dommen udtalte to af retens tre dommere, at nævnet generelt har adgang til at gen-

optage en afgjort klagesag, og at en klage over et advokatsalær har karakter af en sagkyndig udtalelse fra et kollegialt organ. De fyldestgørende præmisser er følgende:

”Hverken i retsplejeloven eller i bekendtgørelsen om Advokatnævnets virksomhed er der fastsat regler om genoptagelse af en salærsag. Vi finder imidlertid, at Advokatnævnet efter almindelige, forvaltningsretlige regler har adgang til at genoptage en sag vedrørende salærspørgsmål,

hvor i nævnet tidligere har truffet afgørelse. Retsplejelovens § 147, stk. 3, hvorefter nævnets afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, kan ikke føre til et andet resultat, fordi denne bestemmelse ikke angår spørgsmålet om genoptagelse. Heller ikke bestemmelsen i retsplejelovens § 147 a udelukker, at Advokatnævnet har adgang til at genoptage en salærsag.

Vi lægger til grund, at Advokatnævnet under mødet den 18. december 2000 i sin helhed genoptog den sag, hvori nævnet traf afgørelse den 18. maj 2000, for så vidt angår spørgsmålet om salær. Efter bevisførelsen lægger vi endvidere til grund, at baggrunden for genoptagelse i første række var den retssag, som [advokat X] havde anlagt ved Københavns Byret ved stævning af 5. oktober 2000, og hvorunder der blandt andet var nedlagt påstand om, at afgørelsen af 18. maj 2000 var ugyldig på grund af væsentlige mangler ved begrundelsen. Baggrunden for genoptagelsen var således ikke alene usikkerheden om, hvorvidt fakturaen på 22.000 kr. excl. moms af 26. september 1999, der var udskrevet af [B A/S], var omfattet af sagen, således som det er anført i skrivelsen af 28. december 2000 fra Advokatnævnets sekretariat til [A].

Vi finder herefter, at Advokatnævnets beslutning om at genoptage salærsagen byggede på vægtige saglige hensyn, og at

Nyt fra Advokatnævnet

nævnet efter almindelige forvaltningsretlige regler var berettiget til at genoptage salærsagen i sin helhed. Det bemærkes herved, at Advokatnævnet efter vores opfattelse ikke var afskåret fra at genoptage salærsagen, fordi nævnets sekretariat ved skrivelse af 4. september 2000 havde meddelt advokat [X], at nævnet under et møde den 25. august 2000 havde afslået advokatens anmodning om at genoptage salærsagen.

Det er fast antaget i forvaltningsretlig teori og praksis, at selve beslutningen om at genoptage en sag ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Betydningen heraf er blandt andet, at reglerne om partshøring og begrundelse i forvaltningslovens kapitel 5 og 6 ikke skal være iagttaget, inden der tages stilling til, om en sag kan genoptages. Vi finder, at reglerne om partshøring og begrundelse som fastsat, i § 11, stk. 3, og § 19 i bekendtgørelsen om Advokatnævnets virksomhed må forstås i lyset heraf.

Under hensyn hertil finder vi, at det ikke har betydning for

gyldigheden af Advokatnævnets beslutning om at genoptage salærklagen i sin helhed, at [A] ikke havde modtaget materiale vedrørende den ovennævnte retssag mellem [advokat X] og Advokatnævnet, inden Advokatnævnet tog stilling til spørgsmålet om genoptagelse under mødet den 18. december 2000. Af samme grund er det også uden betydning for gyldigheden af beslutningen om genoptagelse, at der i den begrundelse, som er anført i skrivelsen af 28. december 2000 fra Advokatnævnets sekretariat til [A], ikke henvises til retssagen, ligesom det ikke klart fremgår, at salærsagen var genoptaget i sin helhed.

Spørgsmålet er herefter, om Advokatnævnet i den foreliggende situation var berettiget til at ophæve den oprindelige salæraf afgørelse og træffe en ny afgørelse som sket ved nævnets kendelse af 22. januar 2002.

I vurderingen af dette spørgsmål må det efter vores opfattelse indgå med betydelig vægt, at Advokatnævnets afgørelse i en salærsag ikke er bindende for domstolene under en sag mel-

lem advokaten og klageren, og at Advokatnævnets afgørelse i en salærsag under en efterfølgende retssag således reelt får karakter af en sagkyndig udtalelse afgivet af et kollegialt organ. Det må også indgå i vurderingen, at [advokat X] under retssagen ved Københavns Byret gjorde en række synspunkter gældende, som rejste begrundet tvivl om, hvorvidt afgørelsen af 18. maj 2000, hvorved salæret blev nedsat væsentligt, var fyldestgørende begrundet og dermed gyldig. Det bemærkes herved, at der i Advokatnævnets afgørelse

af 18. maj 2000 ikke er taget stilling til en række retligt relevante anbringender, som advokaten havde fremført under klagesagen, og at det var disse anbringender, som efter genoptagelsen af salærsagen medførte, at sagen fik et andet udfald. I hvert fald under disse omstændigheder, og da der ikke i øvrigt foreligger forhold, der kan medføre et andet resultat, var Advokatnævnet efter vores opfattelse berettiget til at ophæve afgørelsen af 18. maj 2000 og træffe ny afgørelse som sket ved kendelsen af 22. januar 2002.”

Ved Advokatnævnets kendelse af 7. oktober 2005 blev cand. jur. Charlotte Lund-Hansen i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 3 frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Baggrunden for frakendelsen er, at nævnet fandt det bevist, at Charlotte Lund-Hansen ikke aktivt havde deltaget i driften af det advokatselskab, som hun ejede og var direktør for, og at hun havde overladt driften af selskabet til en advokatfuldmægtig. Hun havde hermed overtrådt reglerne i retsplejelovens § 124, stk. 1, 3 og 4. Endvidere opfyldte Charlotte Lund-Hansens advokatvirksomhed ikke de regler om bogføring, der gælder for advokater og advokatvirksomheder. Kendelsen kan inden fire uger fra kendelsens modtagelse af cand.jur. Charlotte Lund-Hansen begæres indbragt for landsretten i medfør af retsplejelovens § 147 e.

Ekstern Reception / Telefonpasning

Frigør ressourcer på kontoret. **Minimer** de faste personaleudgifter. Få **dedikeret** telefonpasning mere end **44** timer om ugen. Utallige **fordele** med **positiv** effekt på bundlinjen!

www.responsum.dk eller ring **33 48 82 20**

Prøv os gratis i 2 uger!

Responsum